

քանասիրական

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՒՕՏԵԱՆ ԱՂՕԹՔ Ի ԴՐԱԽՏԻՆ

Այսպէս համայն ինչ պարզեալ, եւ փութացան նոքա ի դաշտ
Սակայն նախ, մինչ ի ներքուստ հովանաւոր դարաստանէն
Լրտաքս ի բացարձակն եկեալ ելին անդ տեսարան
Նազելոյ առաւօտուն, 'ւարեգական նորայարոյց՝
Որ զանիւսն ըզմրկանամբք դեռ հօլովէր Ովկէանու,
Եւ ուղղաձիգս յերեսս երկրի ըզցօղաթուրմն արկանէր շողս,
Բզդրախտին եւ զՄէնայ երանաւէտ դաշտավայրաց
Յանպարոյրն անդ ի ծաւալ զարեւելից ցուցեալ ըզմարզս,
Վետնամածք անդէն նոքա խոնարհեցան պաշտել ըզՏէր,
Եւ յաղօթս իւրեանց մատեան, զոր յեղանակս յարափոփոխ
Ելելիւրէին այգուն այգուն, զի ոչ ձայնից ինչ փոփոխմունք
Եւ մըտացն ոչ ըզմայլումըն սուրբ նուազէր նոցա երբեք՝
Հաստչին իւրեանց յօրհնութիւն, ի վայելուչ բանից բարբառ
Եւ կամ յերգս ափ յափոյ . զ' ինքնայորդոր խօսողութիւն
Ի շըրթանց հոսէր նոցին ի թըւելեաց կամ յարձակ բան .
Եւ այնպէս իսկ ներդաշնակ՝ մինչ զի ոչ վին անդ կամ քնարի
Պէտ յառաւել էր քաղցրութիւն : Եւ ըսկըսան օրինակ զայս .
“ Լսոքիկ քո մեծափառ մատանցդ են գործք, ծընող բարեաց,
Լմենակալ, քո իսկ է եւ բովանդակս այս յօրինուած
Օարմանահրաշ տիեզերաց . դու ինքնին զի ես սքանչելի,
Լնպատումդ, որ քան զերկինքս գերազանց ելեալ բազմիս,
Լն ի մէջ աներեւոյթ, եւ ընդ աղօտ կամ տեսանիս
Ի խոնարհ այս քոյդ ի գործս, որ եւ սոքին քան զմիտս ի վեր
Վո բարութեանդ են քարող եւ աստուածեանդ զօրութեան .
Վուք որ լաւ եւս ոգել գիտէք, որդիք լուսոյ դուք զըւարթունք
Պատմեցէք, զի տեսանէք ըզնա, եւ զտիւն՝ ում չիք գիշեր՝
Ի ձայնս երգոյ եւ ի հընչմունքս պարաւոր յարմարութեանց
Յընծալիցք կայք զաթուռով նորա պարփակ . դուք ի յերկին,
Եւ յերկիր աստ՝ դուք արարածքդ համաձայնեալ ամենեքեան
Բարձր արարէք զառաջին, վերջին, միջին եւ զանվախճան :
Վեղեցիկդ ի մէջ աստեղց, յետին ցայգուն անդ ի հանդէս,
Եթէ ոչ իսկ մանաւանդ այգուն ի դէպ դու պատշաճիս,
Տունջեան անշուշտ գրաւական, որ շողշողունդ քո ի ծիր
Պսակես ըզգուարթն առաւօտ, օրհնեա զնա քոյդ ի պարունակ,
Յորժամ տիւն առնու ծագել, ի քաղցր յայս պահ առաւօտին :
Վու արփիդ, մեծամարմին աշխարհիս ակն իսկ եւ ոգի,
Սեծագոյն քեզ զնա ծանիր, եւ օրհնութիւնս հընչեա նորա
Ի մըշտաշարժդ անդ քո յընթացս, թէ մինչ ի յելս վերձեմիցիս,
Եւ մինչ կալեալ ըզմիջօրէ, եւ մինչ խոտոր վայրաբերիս :

Եւ դու լուսին, որ է երբեմն արփւոյն ծագող ընդառաջեալ,
Սերթ ընդ կայուն խոյս տաս աստեղս սահունս յիւրեանց անդ պարունակս,
Եւ դուք զն հընգեակ այլ հրատք թափառական, դուք որ խաղայք
Ոչ առանց ինչ թէ նուագաց ի պարանցիկս խորհրդաւոր,
Օրհնութիւննս տուք նրմա որ զլոյս կոչեացն ի խաւարէ:
()՛դ, եւ դուք տարերք, ո՛վ ի բնութեանն ի յարգանդէ
Ընդդանիկ եկեալ ի ծնունդս, որ ի քառեակ հոլովէք թիւ
Ըզըրջան յաւերժական, բազմադիմակ. եւ զքնաւս որ են
Համախառնեալ եւ տայք ըզնունդ. ձեր անդադարըդ փոփոխմունք
Ըրարչին մերոյ մեծի նոր փոխեսցեն ցանգ օրհնութիւնս:
Շամանդաղք, եւ դուք շոգիք, որ միգամած եւ կամ աղօտ
Ի բըլրոց եւ լուսաճեմ լըճէն ի վեր արդ ամբառնայք
Սինչեւ զդրօշակդ ասրաճամուկ արփին յոսկի դըրուագիցէ,
()ն բարձրացարուք ի փառս Հաստչին տիեզերաց,
Թի՛ք ի սքօղել ձեր ամպովք զայլագունեալ երկնից դիտակ,
Եւ կամ զերկիր ծարաւուտ յարբուցանել յարկեալ տարափս,
Ըղէ ի յելսդ անդ եւ յէջս յորդորեցէք զիւրն օրհնութիւնս:
Օրհնութիւնսն, եւ դուք հողմունք, որ ի չորից շընչէք ծագաց՝
Հեզիկ կամ խրոխտ հընչեցէք. եւ սոճք ըզգլուխս ձեր տատանեալ
Ի նըշանակ պաշտաման ընդ բնաւ տընկոց խոնարհեցէք.
Ըղբերք, եւ ամենայն որ կարկաջուն էք ջուրց հոսանք՝
Ի քաղցրալուրդ անդ ի խոխոջ շըշընջեցէք զիւր օրհնութիւնս.
Չայնակից լերուք եւ դուք շունչք համօրէն դուք կենդանիք,
Թըռչունք որ երգ ի բերանի երկնից ի դրունս վերասլանայք՝
Համբարձէք ի թեւսդ անդ ձեր եւ դայլայլիկ՝ զիւր օրհնութիւնս,
Դուք որ ի ջուրս անդ կայտառք, լոր ի վերայ գընայքդ երկրի
Եւ ճեմն առնուք սիգալով, և կամ զեռայք խոնարհաբար,
Տուք վըկայութիւն թէ բնաւ ընդ այգ կամ երեկոյս
Ի ըռեցի՞ զոստն եւ հովիտ, զաղբիւր, ըզգով կամ հովանիս՝
Յիմ երգոցս հընչեցուցեալ, ուսուցանել զիւրն օրհնութիւնս:
Խընդա, Տերդ համաշխարհի, եւ հաճեսջիր ցանգ բարեշնորհ
Ըգբարին լոկ տալ մեզ ձիր, եւ գիշերին եթէ իցէ
Սըթերեալ ինչ չարիս, կամ թանգուղեալ գաղտնածածուկ՝
Օայն դու ի բաց հերքեա, Տեր, զերդ ըզխաւարն արդ մերժէ լոյս,,:

Օայս անմեղքն աղօթեցին, եւ ի խորհուրդս մըտաց նոցա
Հաստատուն խաղաղութիւն էջ եւ անդորր իւրեանց նախկին.
Եւ փութային յառաւօտուն անդ ի վաստակ մըշակութեանց
Ի միջի քաղցրիկ ցօղոյ, եւ ի ծաղկանց անոյշ բուրմունս:

ՄԻԼԴԸՆ, Դրախտ Կորոսեալ,

ԳԻՐԳ Ե.